

Op de wolken:

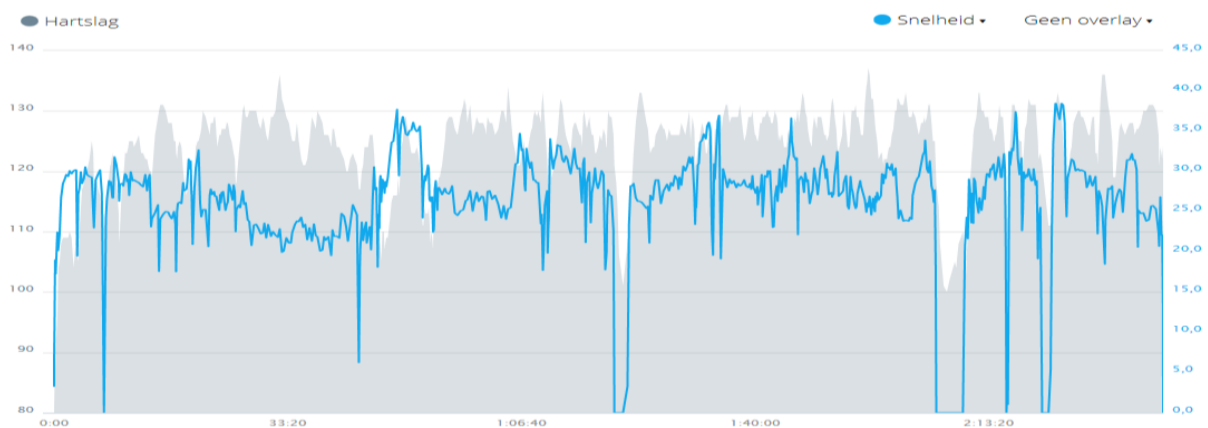
Wielertochten en/of evenementen zijn fantastisch om aan deel te nemen. Het georganiseerde fietsen heeft zijn voordelen boven het zoeken van eigen wegen en door het aantal kilometers dat is uitgepijld.

Daarentegen staat het fietsen onder eigen bewind en naar eigen voorkeur als een waardevolle schat. Zo was het rijden “op de wolken” me gezind en was het bekeken zoeken van het pad opwindend en heerlijk, zelfs tegen de wind.

Het zien hangen van de buien, geweldig mooi, wolkendekken en dichte sluiers aan de horizon. ‘Hoe sterk is de eenzame fietser’ krijgt allooï als de donkerte nadert en de eerste hagel de grond en je helm treft, je voelt je een prooi.

Het zo te rijden dat minimaal wordt geleden, meest in de zon en bijna niet in de regen is een kunst dezer dagen, hemels beleden. Zelfs als de hartslag niet hoog mag zijn gestegen kan het verwarmend zijn om zo te hebben gereden.

Dus ik voelde me naast op, ook in de wolken na een zondagmorgen erop uit te zijn getrokken. Geen bergen of lange reis zijn te vertolken, voor het goede doel op advies niet vertrokken, betekent nog niet het niet kunnen rijden onder schapenwolken.

"Black Clouds" – Papa Roach

This is making me crazy
These black clouds following me
So I look for signs of light
But rarely I see them

I return to my shelter
And I crawl in a bottle
I'm losing my will for this
So over emotional

Black clouds
They rain down but
They can't kill the sun

Confession of depression
This life I'm second-guessing
Like ashes to ashes
I always seem to fall down
I'm tired of running
It's time to face my demons
Confession of depression
This life I'm second-guessing

My emotions are storming
And tears fall just like rain
Pain strikes like lightning
Despair is becoming my friend

I'm pushing myself to a point of self-destruction

Black clouds
They rain down but
They can't kill the son inside

<https://www.youtube.com/watch?v=otOPdtC3yiE>